

آب از هیولای مواد مخدر

ابوالفضل صفری؛ تهیه کننده:

مهدخت مولایی؛ بازیگر:

تاپیش از «ترور خاموش»

تمایلی به بازی در سریال نداشتیم

مهدخت مولایی بازیگر نقش «فرزانه» در سریال «ترور خاموش» در کارنامه کاری خود بازی در فیلم‌های سینمایی چون «وبلایی‌ها» و «سورنجان» را دارد، «فرزانه» نخستین بازی او در یک سریال تلویزیونی است.

همکاری شما با گروه سازنده «ترور خاموش» به چه صورت شکل گرفت؟
من به واسطه آقای بدرلو مستیار آقای معظمی که در جریان کارهای من در سینما و تئاتر بودند معرفی شدم. بعد متن خواندیم و درباره کارهایی که انجام داده بودم صحبت کردیم و آرام آرام این مرحله طی شد.

در کارنامه کاری خود، بازی در «ترور خاموش» را چگونه می‌بینید؟
تاکنون هر یک از نقش‌های من در سینما و تلویزیون متفاوت بودند. «فرزانه» نیز از نظر شخصیت و گذشته‌اش نقشی متفاوت بود. من دوست داشتم این شخصیت را تجربه کنم. من به هر کدام از نقش‌هایم به چشم تجربه نگاه می‌کنم. «ترور خاموش» اولین نقش مهم من در تلویزیون بود. امانمی دادم آیا در روند کاری من نقطه عطفی هست یا خیر. امیدوارم این طور باشد. فکر می‌کنم این اتفاق خوب با باز خورد مردم صورت می‌گیرد. امیدوارم باز خورد مردم این قدر خوب باشد که این سریال پرشی در روند کاری من باشد.

اولویت کار سینمایی یا تلویزیونی برای شما مهم است یا فیلمنامه؟
حتما فیلمنامه و نقش برایم مهم است. تاپیش از «ترور خاموش» تمایلی به بازی در سریال نداشتم ولی کم‌کم درصد تجربه بازی در سریال بر آمدم. بابت این تجربه خیلی خوشحالم و خیلی چیزها در طی فیلمبرداری به دست آوردم. اما هر چه در حوزه سینما و تلویزیون کار کنی ریسک‌پذیری کمتر می‌شود و دقت در انتخاب نقش بیشتر می‌شود. نخستین تجربه سریال من، تجربه خوبی بود. امانمی دادم تجربه سریالی من دوباره چه زمانی خواهد بود. بیشتر روند بازی که دوست دارم طی کنم برایم مهم است حالا چه در تلویزیون چه در سینما یا تئاتر. تجربه خوب این سریال در پذیرش نقش‌های بعدی‌تان در تلویزیون تاثیر گذار است؟

تجربه خوب در این سریال مرا پرتوقع کرده است. چون آقای معظمی بسیار با آramش کار می‌کردند و جزو معدود کارگردان‌ها با اخلاق سر صحنه بودند همین موجب می‌شود تا من از سایر کارگردان‌ها نیز همین توقع را داشته باشم و کمی سختگیر شوم.

تجربه با سایر عوامل سریال از جمله تهیه‌کننده و کارگردان چگونه بود؟
من آقای صفری را خیلی کم دیدم اما حمایت‌شان سر صحنه همیشه حس می‌شد و این وظیفه اصلی یک تهیه‌کننده است. تجربه شخصی من در کار با آقای معظمی حساسیت ویژه‌ای بود که در انتخاب نقش «فرزانه» داشتند. وقتی برای روخوانی کار می‌رفتم در کنار گزینه‌های دیگری که برای این نقش وجود داشتند روخوانی می‌کردم؛ به من می‌گفتند ببین گزینه‌های دیگر من این‌ها هستند، پس جدی و درخشان باش! از همان اول با صداقت کامل با من رفتار کردند. به من اعتماد به نفس می‌دادند و دست مرا باز گذاشته بودند تا پیشنهاد بدهم و همین‌ها برای من جذاب بود که معمولا کارگردان‌های دیگر کمتر این شرایط را به وجود می‌آورند.

در ایفای این نقش دنبال این بودید که نقش متفاوتی از یک مصرف‌کننده مواد مخدر را نشان دهید؟
بله. این اولین تجربه بازیگری من در سریال بود و اولین باز خورد من از عموم مردم برای من خیلی مهم بود که چه چهره‌ای و چه وجهی از توانایی بازیگری‌ام را نشان می‌دهم.

از نگاه یک بیننده، «ترور خاموش» را چگونه به دیگران معرفی می‌کنید؟
مطمئن هستم خانواده‌ها با دیدن این سریال چیزهای ارزشمندی را به دست می‌آورند که برایشان خیلی مهم است.

«ترور خاموش»

بسیار امیدبخش است

چه شد که سراغ ساخت سریال «ترور خاموش» رفتید؟
چند سال پیش معاونت سینما دستورالعملی را برای برنامه‌سازان و سینما فیلم با عنوان طرح جامع کاهش آسیب‌های اجتماعی تدوین کرد. قرار شد ذیل عملیات رسانهای، سریالی با موضوع مواد مخدر مهتمی و طراحی شود. تاپیش از این، با چند رویکرد به این موضوع پرداخته شده بود که برخی جواب نگرفته بود و برخی نیز حتی پیام منفی داشت و استفاده از مواد مخدر را تبلیغ می‌کرد. اما در این سریال نگاهی واقعی و در حین حال امیدوارکننده به موضوع مواد مخدر صورت گرفته است. در طی بررسی‌های گوناگون به یک پرورنده واقعی و امنیتی در این حوزه رسیدیم که قصه‌ای روی آن قرار گرفت و پیش‌زمینه کار شد.

چرا احمد معظمی را برای کارگردانی این سریال انتخاب کردید؟
ما پیش‌تر در سریال «سارق روح» همکاری داشتیم که تجربه موفقی بود و چون این کار نیز مثل «سارق روح» امنیتی، معماگونه و اجتماعی بود، از همان فرمول بهره بردم و به اصطلاح به ترکیب برنده دست نزدیم.

با توجه به ملیت راهبردی این گونه آثار و مباحث تخصصی آن، برای جذب مخاطب عام چه کردید؟
در این گونه آثار، تبیین مفاهیم امنیتی و استراتژی‌های کلان بر عنصر سرگرمی اولویت دارد اما نمی‌توان از سرگرمی هم غافل شد؛ چون اول باید ببینند را جذب کرد تا بعد پیام منتقل شود. ما در این راستا با حفظ همان پیام راهبردی، قصه‌ای طراحی کردیم که برای انتشار متفاوت و رده‌های سنی گوناگون جذاب باشد. سعی کردیم محصولی باشد که بیننده بتواند همراه آن باشد، یک قصه رنگی، گروه حرفه‌ای و خوب و کارگردانی خوب آقای معظمی و زحمت تمام عوامل موجب شده یک بسته قابل دفاع تولید شود. سریال «ترور خاموش»، برخلاف بستر تلخ بسیار امیدبخش است و پیام اقتدار از آن به خوبی شنیده می‌شود. به نظر می‌رسد اصراری برای استفاده از چهره‌های مشهور تلویزیونی در این سریال نداشتید؟

این گونه سریال‌ها پر از شخصیت و اتفاق هستند و با فرمول عادی تلویزیون و استفاده از یک دوبازیگر سوپر استار نمی‌توان کار را پیش برد. «ترور خاموش» قریب شصت بازیگر داشت که استفاده از بازیگران چهره بار مالی فراوانی را به همراه دارد. علاوه بر این، بخشی نیز به ملیت سریال بازمی‌گردد. در این کارها، مخاطبان بازیگران نباید از بازیگران تصویر ذهنی قبلی داشته باشند تا بتوانند او را با نقش جدید در این سریال بپذیرند. البته، معتمد سریال چهره‌های شاخص کم ندارد. بنابراین از این نظر نیز وضعیت خوبی دارد. ضمن این که من همیشه در کارهایم معرفی چهره‌های جدید را هم در نظر داشتم.

ناشناخته بودن تعدادی از بازیگران برای مخاطب برای ما نگران‌کننده نیست چون در سریال «سارق روح» نیز از همین روش استفاده کردیم و جواب گرفتیم. چنین ترکیب‌هایی مثل استفاده از آقایان جلالی تبار و فاطمی به عنوان پلیس، ترکیب جذابی است. هر چند هر دوی این عزیزان از چهره‌های بسابقه و تحصیل کرده بازیگری هستند که در کنار چهره مشهور تری مثل آقای سعید راد، سطح کیفی کار را بالا برده‌اند.

سریال «ترور خاموش» در چند قسمت پخش خواهد شد؟

این سریال در ۱۰ قسمت پخش می‌شود. فرایند تولید این سریال سنگین بوده و دو سال زمان برد. از اواخر ۹۶ ساخت آن را شروع کردیم. البته نگارش فیلمنامه از سال ۹۵ شروع شده بود. سال ۹۸ نیز آماده‌سازی آن برای پخش صورت گرفت. در ساخت این سریال با چه سختی‌هایی مواجه شدید؟

در این سریال با تعدد لوکیشن و بازیگر مواجه بودیم. همین بر سختی کار می‌افزود چون جابه‌جایی، گریم، طراحی لباس و برنامه‌ریزی این حجم از بازیگران سخت می‌شود.

سید مرتضی حسینی

گفت و گو

سریال «ترور خاموش» روایتی جذاب و معماگونه از پرورنده‌ای امنیتی در حوزه مواد مخدر و قاچاق انسان در سال‌های اخیر است. این مجموعه از روز جمعه ۲۲ شهریورماه روی آنتن شبکه یک سینما رفته است. احمد معظمی و ابوالفضل صفری؛ کارگردان و تهیه‌کننده این سریال که تجربه ساخت سریال «سارق روح» در شبکه پنج سینما را داشتند این بار به سراغ مواد مخدر رفته‌اند و با قصه‌ای جذاب و نگاهی راهبردی، قصه آدم‌های واقعی و خاکستری را در بستر دغدغه‌های اجتماعی طرح می‌کنند. به همین بهانه، یای صحبت ابوالفضل صفری، تهیه‌کننده سریال «ترور خاموش» و دوتن از بازیگران جوان آن نشستیم.

حمید شریفزاده؛ بازیگر:

تفاوت را در بازی و احساس خودم تجربه می‌کنم

حمید شریف‌زاده بازیگر نقش «حمید» در سریال «ترور خاموش» است که سابقه بازی در فیلم‌ها و سریال‌های تلویزیونی چون «چشم»، «تلسپاس»، «فاصله‌ها»، «همین انسان‌ها» و «چپه مهتدس» را دارد.

چه طور به تیم سریال «ترور خاموش» اضافه شدید؟
چند سال پیش قرار بود با آقای معظمی همکاری کنم اما می‌سر نشد تا این که این نقش به من پیشنهاد شد. خیلی خوشحال شدم که در تلویزیون کارگردانی این جسارت را یافت که نقشی متفاوت و خاکستری به من بدهد. خوشحالم که در «ترور خاموش» گریم و بازی متفاوتی دارم و تفاوت را در بازی و احساس خودم تجربه می‌کنم.

تجربه شما از همکاری با تیم سازنده این سریال چگونه بود؟
وقتی کل تمام شد تک‌تک آدم‌ها دلشان برای محیط کاری تنگ شده بود. چون محیط کاری سالم، صمیمانه و دوستانه بود. اما درباره آقای معظمی، بازی‌های این کار بسیار روان و باورپذیر است و به جرأت این بازی‌ها به خاطر حضور احمد معظمی است که پشت دوربین بازیگر را راحت می‌گذارد و هم آن را کنترل می‌کند. این جذاب‌ترین شکل کارگردان برای یک بازیگر است.

چه چیز شما را جذب این فیلمنامه کرد؟ وجه تمایز آن با دیگر سریال‌های تلویزیونی چیست؟

من به دلیل نقش متفاوتی که نسبت به سایر نقش‌هایم داشت جذبش شدم. آقای معظمی کارگردانی است که جسارت تغییر برای بازیگر را دارد. این ژانر کمبودش در تلویزیون احساس می‌شد. معمولا سریال‌ها مخاطب عام دارند اما این کار مخاطب خاص نیز دارد چون خصلتی معمولی و اکشن دارد کاری که با قاب‌های درست کاریکاتور نمی‌شود. در این سریال شاهد دکوپاژهای سینمایی هستیم که قطعاً مخاطب خاص را نیز پای تلویزیون کشیده است. من در حین بازی این شخصیت کلی حس‌های گوناگون را تجربه کردم.

از نگاه یک بیننده، «ترور خاموش» را چگونه به دیگران معرفی می‌کنید؟
می‌گویم سریالی را ببینید که از نمونه‌های مشابه در کشورهای صاحب سبک در این عرصه چیزی کم ندارد؛ سریالی متفاوت که در آن با دکوپاژهای سینمایی و قصه معمایی مواجه هستید که شما را به پیگیری آن ترغیب می‌کند.